Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:017.######
Dosar nr. #####/3/2025

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
SENTINŢA CIVILĂ nr. ####
Şedinţa publică din data de 22.09.2026
Instanţa de judecată constituită din:
Preşedinte: ####### ######
Grefier: ###### ###### ######

Pe rol, judecarea cauzei în contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamantul ####### ###### PRIN SINDICATUL NAŢIONAL AL POLIŢIŞTILOR ŞI PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN M.A.I. în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL ####### AL POLIŢIEI DE #########, având ca obiect Litigiu privind funcţionarii publici.

Dezbaterile şi susţinerile asupra cauzei au avut loc în cadrul şedinţei de judecată din data de 07.09.2026, fiind consemnate în încheierea de amânare a pronunţării de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, instanţa, având nevoie de timp în vederea deliberării, a amânat pronunţarea pentru astăzi, când, în aceeaşi compunere, a deliberat următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanţa - Secția de contencios administrativ şi fiscal la data de 21.05.2025 sub nr. #####/3/2025 reclamanta ####### ###### PRIN SINDICATUL NAŢIONAL AL POLIŢIŞTILOR ŞI PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN M.A.I. a solicitat în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL ####### AL POLIŢIEI DE #########, acordarea la nivel maxim a majorării salariale prevăzute de art. VIII din Ordonanța de urgență nr. 26/2024, respectiv 30% pentru polițiștii de frontieră membri de sindicat, începând cu data de 21.03.2024 şi pentru viitor, până la o eventuală modificare a legislaţiei şi obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale dintre salariile efectiv încasate şi salariilor cuvenite conform soluţiei definitive din prezentul dosar, actualizate cu rata inflației, împreună cu dobânzile legale aferente.

În motivarea în fapt a cererii reclamanta a arătat, în esenţă, că salarizarea reclamantei se realizează conform Legii nr. 153/2017 şi anexei nr. VI a Legii nr. 153/2017. Totodată, în anul 2024 a fost adoptată OUG nr. 26 din 21 martie 2024.

A apreciat că procentul nu poate fi stabilit decât prin lege. Nu prin ordin al ordonatorului de credite şi, întrucât există ordin clasificat în acest sens la nivelul fiecărui minister, iar nivelul maxim acordat este de 30%, a considerat că procentul de 30% trebuie acordat tuturor destinatarilor legii.

A precizat că ordinul ministrului de interne privind drepturile salariale ale polițiștilor a fost clasificat ca secret, aspect ce contravine inclusiv disp. art. 7 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, dreptul la un proces echitabil, principiul egalității, dreptul al apărare, principiul contradictorialității şi art. 41 din Constituție.

A indicat că drepturile salariale trebuie să fie clar, previzibile, predictibile, aceste principii fiind incompatibile cu emiterea lor prin ordin al ministrului în mod arbitrar.

A considerat că sintagma „de până la" contravine prevederilor din Legea nr. 360/2002 şi art. 1 al. 4 şi 5, art. 16, art. 31 și art. 73 al. 3 lit. j din Constituție. Mai mult, în lipsa unei diferențieri legale între polițiștii care îndeplinesc condiţiile din acest articol, această sintagmă ar putea crea premisa unor discriminări salariale între funcţionarii publici aflaţi în situații identice şi astfel s-ar încălca principiul constituțional al interzicerii discriminării, sens în care sintagma „de până la" este neconstituțională pentru că, în lipsa unor prevederi legale care să facă diferențierea între polițiștii care îndeplinesc condiţiile de la acest articol, ordonatorul principal de credite ar putea institui noi criterii de diferențiere bazându-se pe această inconsistență legislativă.

În drept au fost invocate disp. Constituției României, Legii nr. 360/2002, Legii nr. 153/2017, Legii nr. 554/2004, Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, precum şi celelalte dispoziţii legale menţionate în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri.

Pârâtul INSPECTORATUL ####### AL POLITIEI DE ######### a depus întâmpinare la data de 03.01.2025 prin care a invocat excepţia necompetenţei teritoriale a Tribunalului Bucureşti, iar, pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea excepţiei necompetenţei teritoriale a Tribunalului Bucureşti, pârâtul a arătat că potrivit disp. art. 10 al. 3, teza I din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, reclamantul se adresează exclusiv instanţei de la domiciliul său.

Pe fondul cauzei, a arătat că prin ordinul OMAI nr. S/84/31.05.2024 a fost prevăzută acordarea majorării salariale în cuantum de până la 30% din solda de funcţie/salariul de funcţie/salariul de bază, cuantumul fiind stabilit în procentul corespunzător, potrivit Anexei nr. 18/A, în limita fondurilor bugetare aprobate anual.

A expus faptul că OUG nr. 26/2024 nu prevede un procent fix al sporului, ci stabileşte că este de până la 30% din solda de funcţie/salariul de funcţie/salariul de bază, sens în care ordonatorul principal de credite este autoritatea care deţine atributul de a stabilit în concret care este procentul sporului pe care îl va acorda angajaților săi, instanţa neputându-se substitui angajatorului cu privire la acest aspect.

A apreciat că prevederile criticate nu sunt afectate de vicii care să vizeze claritatea şi previzibilitatea normei, însă impun cunoașterea legislaţiei în materie, respectiv metodologia de aplicare a legii, respectiv de coroborare a conținutului acesteia cu dispoziţii din alte acte normative, ținând seama de interpretarea sistematică a legislaţiei.

A precizat că, pentru a fi în prezenţa unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite anumite condiţii, respectiv, să existe o manifestare concretă constând într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință, față de o persoană în raport cu alte persoane aflate în aceeaşi situaţie juridică, aceasta să fie întemeiată pe criteriile enumerate de textul legal, respectiv rasa, naționalitatea, etnia, limba, religia, etc. a persoanei, iar conduita să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării unor drepturi.

În concluzie, a arătat că nu sunt încălcate principiile egalității şi nediscriminării, întrucât, potrivit jurisprudenței ####, „a distinge nu înseamnă a discrimina”, iar pentru a exista discriminare, în sensul acestor dispoziţii, autoritățile statale ar trebui să introducă distincții între situații analoge şi comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o „justificare rezonabilă şi obiectivă”, statele contractante dispunând de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice diferențele de tratament juridic aplicat.

Cu privire la petitul nr. 2 al cererii, a apreciată că acesta este neîntemeiat deoarece, atât timp cât drepturile salariale principale pretinse nu sunt întemeiate, nici drepturile accesorii acestora nu sunt întemeiate, accesoriul urmând soarta principalului.

În drept au fost invocate disp. art. 205 şi următoarele din Codul de procedură civilă, precum şi toate dispoziţiile legale menţionate în cuprinsul întâmpinării.

În probațiune, pârâtul a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri.

La data de 25.02.2025, reclamanta a invocat excepţia de neconstituţionalitate cu privire la sintagma „de până la” din art. VIII al Ordonanței de urgență nr. 26/2024.

Prin Încheierea din data de 24.03.2025 pronunţată în dosarul nr. #####/3/2024 aflat pe rolul Tribunalului Bucureşti – Secţia a II-a Contencios Administrativ şi Fiscal, instanţa a dispus disjungerea cererii de chemare în judecată cu privire la reclamanta ####### ###### formându-se dosarul nr. #####/3/2025.

Prin sentinţa civilă nr. #### din data de 24.03.2025 pronunţată de Tribunalul Bucureşti – Secţia a II-a Contencios Administrativ şi Fiscal în dosarul nr. #####/3/2025, instanţa admis excepţia necompetenţei teritoriale exclusive şi a dispus înaintarea dosarului către Tribunalul Constanţa – Secţia de Contencios Administrativ şi Fiscal.

La data de 18.02.2026, pârâtul a depus un punct de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate ridicată de către reclamant.

Prin încheierea din data de 06.04.2026, instanţa a admis cererea de sesizare a Curţii Constituționale a României formulată de reclamantă şi a dispus sesizarea acesteia în vederea soluționării excepţiei de neconstituţionalitate a sintagmei „de până la” prevăzută la art. VIII al. 1 din OUG nr. 26/2024.

În probaţiune s-a încuviinţat proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Tribunalul reţine următoarele:

În fapt, reclamanta ####### ######, funcționar public cu statut special – polițist, a solicitat acordarea majorării salariale prevăzute de art. VIII din O.U.G. nr. 26/2024, în cuantum de 30%, pentru polițiștii de frontieră membri de sindicat, începând cu data de 21.03.2024 şi pe viitor, dar şi obligarea pârâtului Inspectoratul ####### al Poliţiei de ######### la plata diferențelor salariale dintre salariul efectiv încasat şi salariul cuvenit conform majorării, sume actualizate cu rata inflației şi la plata dobânzii legale aferente.

Criticile invocate vizează în esență că procentul nu poate fi stabilit decât prin lege, nu prin ordin al ordonatorului de credite, iar sintagma „de până la” contravine atât dispozițiilor Legii nr.300/2002, cât şi dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (4) şi (5), art. 16, art. 31 şi art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituția României.

În drept, potrivit art. VIII alin. (1) din O.U.G. nr. 26/2024 "Personalul din instituțiile publice de apărare, ordine publică şi securitate națională, care participă la realizarea şi

menținerea capacității operaționale a structurilor/unităților, pentru îndeplinirea misiunilor specifice, beneficiază de o majorare salarială în cuantum de până la 30% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. (3) Perioada, categoriile de personal şi mărimea majorării salariale se stabilesc prin ordin al conducătorului instituției."

Mai întâi, referitor la critica privind neconstituționalitatea sintagmei „de până la”, instanţa notează că verificarea constituționalității actelor normative emise de Guvern, inclusiv a O.U.G. nr. 26/2024, este atributul exclusiv al Curții Constituționale, conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 47/1992.

Așadar, tribunalul nu poate aprecia direct neconstituționalitatea sintagmei „de până la” iar excepție de neconstituționalitate ridicată trebuie soluționată prin sesizarea Curții Constituționale, sens în care, prin încheierea de ședință din data de 06.04.2026, instanța a sesizat Curtea Constituțională cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată de reclamanta ####### ######.

Referitor la legalitatea Ordinului MAI nr. S/84/31.05.2024, pe de o parte, instanţa constată că instanţa nu a fost investită cu analiza legalităţii acestui act administrativ, iar pe de altă parte, instanța reţine că acesta a fost emis în temeiul art. VIII din O.U.G. nr. 26/2024 și reprezintă un act normativ subordonat ordonanței, prin care se stabilesc norme metodologice privind aplicarea majorării salariale pentru personalul din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

Reclamanta nu contestă legalitatea ordinului şi nu aduce în concret critici referitoare la lipsa unor criterii obiective care să justifice diferențierea procentului acordat, în funcție de atribuțiile fiecărei structuri și gradul de responsabilitate al personalului.

În aceste condiții, nu poate fi reținută o discriminare între polițiști aflați în situații similare, iar solicitarea reclamantei de aplicare uniformă a procentului maxim de 30% nu are un temei legal care să oblige în fapt ordonatorul de credite la aplicarea unui procent fix.

În ceea ce privește invocarea principiului egalității și a nediscriminării, judecătorul fondului notează că reglementarea actelor administrative subordonate, care prevăd limite maxime ale drepturilor salariale și permit ajustarea acestora în funcție de criterii obiective, nu constituie discriminare.

Diferențierea procentului majorării salariale în funcție de complexitatea atribuțiilor și gradul de responsabilitate al fiecărei structuri respectă principiul legalității și cadrul normativ existent. Jurisprudența Curții Constituționale, inclusiv Decizia nr. ###/2016, confirmă că egalitatea în salarizare impune ca munca egală să fie remunerată cu salariu egal, iar diferențele salariale determinate de atribuțiile efective ale fiecărui angajat nu încalcă acest principiu.

De asemenea, instanța apreciază că prevederile contestate nu nesocotesc, singure, imperativul egalității în drepturi, protejat de art.16 din Constituție, câtă vreme majorarea salarială procentuală din solda de funcţie/salariul de funcţie/salariul de bază se aplică tuturor destinatarilor ordinului conducătorului instituției prin care a fost stabilită în concret.

Totodată, instanța notează că acordarea drepturilor salariale printr-un ordin clasificat nu constituie un temei suficient pentru a aprecia că ar exista încălcări ale principiilor de predictibilitate și transparență, câtă vreme aplicarea majorării salariale respectă limitele și criteriile stabilite prin actul normativ subordonat, iar cuantumul maxim prevăzut de lege nu este depășit.

Prin urmare, cum legiuitorul nu prevede aplicarea uniformă a procentului maxim, instanţa nu poate primi cererea reclamantei de aplicare la nivelul maxim al majorării pentru toți destinatarii.

de considerentele de fapt și de drept expuse, instanţa va respinge cererea de acordarea a majorării salariale prevăzute de art. VIII din O.U.G. nr. 26/2024, în cuantum de 30%, pentru polițiștii de frontieră membri de sindicat, ca neîntemeiată.

În aplicarea principiului accesorium sequitur principale, soluția vizează și capetele de cerere accesorii formulate de reclamantă referitoare la actualizarea cu rata inflației şi plata dobânzii legale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta ####### ######, CNP ##########, cu domiciliul procesual ales în Bucureşti, #### ##### ##### ### #, ### #, cam. 101, sector 5, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul ####### al Poliţiei de #########, cu sediul în Bucureşti, ### ######### ### ###, sector 6, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanţa – Secţia de contencios administrativ şi fiscal.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, astăzi, 22.09.2026.

PREŞEDINTE GREFIER
####### ###### ###### ###### ######

Red.########/22.09.2026
Tehnored. ######/08.10.2026
4Ex./ 08.10.2026